

der maa foretages for at naa til, at der ikke er væsentlige hygiejniske Mangler ved den Bygning, der efter Reparationerne staaar tilbage.

Sonne: Den sidste ærede Taler (Rambusch) indledede sine Udtalelser med at hævde den Anskuelse, at det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) og jeg i Henseende til Kravet om Garanti mod store Udgifter til Garnisonssygehuset indtog en Særstilling i Forhold til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen). Vi blev altsaa i saa Henseende stillet i et Slags Modsetningsforhold til det ærede Medlems Partifælle. Men dette er ganske urigtigt, idet saavel det ærede 2det Medlem for 6te Kreds som jeg netop udtalte, at vi i Henseende til dette Krav stillede os ganske ved Siden af det ærede Medlems Partifælle, som først havde Ordet i denne Sag.

Rambusch: Jeg har aldeles ikke talt om nogen Særstilling. Det var kun den stærke Betonning af, at man maatte undgaa Udgifter, jeg blev ængstelig ved.

Brandes: Det springende Punkt i denne Forhandling er, synes jeg, efterhaanden blevet dette, hvorvidt det nuværende Garnisonssygehus, som alle mener er utilstrækkeligt overfor den Opgave, der er stillet det, kan indrettes saaledes, at det kan tilfredsstille de Fordringer, der vil blive stillede til det i Fremtiden, ogsaa efter at det er blevet aflastet ved, at et nyt Hospital for Marinen er blevet bygget. Nu siges der, at en Undersøgelse allerede er paabegyndt af Forsvarsministeren, og at denne Undersøgelse finder Sted ved Hjælp af Ingeniørkorpset, og et Medlem her i Salen har henstillet til den højtærede Minister, at han hellere skulde tage en Arkitekt til at foretage denne Undersøgelse. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om ikke det er Meningen, at ogsaa Lægerne skal høres i denne Sag. Her tales om et Hospital, og der tales om, at Undersøgelse skal finde Sted, og Forandringer skal finde Sted, og da vil det være rimeligt, at Lægerne bliver tagne paa Raad med, og at der bliver spurgt dem, hvorvidt de Forbedringer, man tænker at foretage, virkelig vil kunne tilfredsstille et moderne Hospitals Krav.

Jeg staaar ogsaa i denne Sag noget tvivlende, ligesom ærede Medlemmer, synes jeg, gør det, nemlig om det dog ikke bliver nødvendigt, at vi kommer til det sam-

lede Hospital for Hær og Flaade. Og kun hvis det virkelig kan udtales af den højtærede Forsvarsminister paa betryggende Vis, at man ikke nødes dertil derigennem, at Garnisonssygehuset ikke kan ombygges saaledes, at det kan tilfredsstille moderne hygiejniske Krav, eller dette bliver godtgjort paa et senere Standpunkt af den højtærede Forsvarsminister, vil jeg være stemt for Lovforslaget i den Form, hvori det her foreligger. Alt, hvad vi hører fra Garnisonssygehuset, og alt, hvad vi ogsaa kender dertil, viser, at det i dette Øjeblik paa ingen Maade tilfredsstiller de Krav, som kan stilles til et Sygehus, at det tværtimod baade ved sin Pladsmangel, ved den ringe Mulighed, der er for at træffe hygiejniske Foranstaltninger, ikke er sømmeligt opretholdeligt her i Staden i Øjeblikket. Derfor maa man ganske sikkert kræve meget betryggende Udsagn fra Forsvarsministerens Side, inden man her gaar til det mindre gode, som i Virkeligheden let kan blive til, at et stort Onde vedligeholdes. Dette tillader jeg mig at sige til det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne), der var inde paa dette, at det bedste var det godes værste Fjende. Det er god frikonservativ Politik at udtale det saa hyppigt som muligt i forskellige Former, men i dette Tilfælde maa man dog være meget forsigtig med at opretholde her i Staden et Garnisonssygehus, der er saaledes indrettet som i Øjeblikket, og om hvilket man ikke med Sikkerhed ved, om det kan blive til et Sygehus, til hvilket man kan sende de her i Staden værende Rekrutter til en virkelig Sygebehandling paa hygiejnisk Vis.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Maa jeg sige til den sidste ærede Taler, at Anledningen til, at denne Sag er rejst, er ikke den, at man anser det nuværende Sygehus i og for sig for ubrugeligt for sit Øjemed, men det er, fordi Sygehuset er overbelagt. Der er alt for mange Patienter paa Sygehuset, der ligger for mange Patienter i hvert enkelt Rum, og det er gaaet saa vidt, at man i lange Tider af Aaret har Patienter liggende ude i Gaarden i Sygehustelte. Det er denne Overbelægning af Hospitalet, som nu er fælles for Hær og Flaade, der har gjort, at Ministeriet har taget under nøje Overvejelse: Hvorledes skal man bære sig ad for paa den lempeligste Maade, jeg kan ogsaa sige: overfor Statskassen billigste Maade, at komme over denne Vanskelighed? Der-ved er Opmærksomheden blevet henvendt